

hvad der sker, når Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal tage stilling til lovgivningsspørgsmålet. Den danske Højesteret tog stilling til spørgsmålet ud fra den danske lovgivning, men jeg er ret overbevist om, at når vi nu får spørgsmålet for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, vil vi få en afgørelse, som er til fordel for mit syn på denne sag og ikke for hr. Ole Vagn Christensens.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg håber, hr. Kristian Jensen bemærkede, at jeg sagde, at hr. Kristian Jensen havde udtalt, at de domme, man nu ventede på, nok ville give ham ret, og dermed kunne han så komme igennem med sit forslag, for nu var der jo en ændret domssituation.

Det, jeg hører, hr. Kristian Jensen sige her, er akkurat det samme: Nu kan vi henholde os til nogle europæiske institutioner og så gå ud og sige: Kære venner, I skal ikke få disse konflikter løst, for der bliver sikkert en mulighed. Det er det, jeg kalder at give folk falske forhåbninger, og jeg håber, hr. Kristian Jensen vil overveje, om det nu er klogt at fremføre den slags argumenter hjemme i det område, hvor han kommer fra.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg takker naturligvis for ethvert velment råd om, hvilken politik jeg skal fremføre, men jeg kan love hr. Ole Vagn Christensen, at jeg ikke lytter efter de råd, hr. Ole Vagn Christensen har givet mig her i dag.

Jeg agter at fremføre det argument, at den nuværende danske ordning, der tillader eksklusivaftaler, bør og skal afskaffes, hvad enten det sker efter en afgørelse her i Folketingssalen eller ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Jeg håber, at vi kan være voksne nok i det danske Folketing til at komme Domstolen i forkøbet og få afskaffet dette uvæsen, som har fået lov til at eksistere langt over normal levetid.

Anders Samuelsen (RV):

Det kunne næsten ikke være mere perfekt – at det, som jeg egentlig ikke ville have ønsket, alligevel skete – nemlig at den socialdemokratiske ordfører gik herop og fik markeret, at Det Radikale Venstre mener det samme som Socialdemokratiet i denne sag. Jeg ville gerne have haft mulighed for at få nuanceret vores hold-

ning, men konklusionen er den samme: Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Det er en kendt sag, at der er stor splittelse internt i Det Radikale Venstre, i baglandet. Bl.a. har vi en landsmødebeslutning, som går ind for, at eksklusivaftaler skal afskaffes, men vi har så samtidig det princip i Det Radikale Venstre, at folketingsgruppen er absolut uafhængig, og hvis der er nogen, der er i tvivl, kan de læse grundloven. Hvert enkelt medlem står frit og beslutter ud fra det.

Men nogle af de problemer, som vi ser på nuværende tidspunkt i denne sag, er, at på den ene side mener vi, at det er et godt og liberalistisk princip, at når man indgår nogle aftaler på arbejdsmarkedet, eller hvor man nu gør det, så må man stå ved dem, og så kan det få konsekvenser. Det underlige er, at i dette tilfælde er det sådan, at Venstre mener, at hvis det ikke lige går, som de vil have det, skal der gribes ind med lovgivning. Det er temmelig uliberal, men det er så, hvad det er.

Allerede på nuværende tidspunkt er der højesteretsdomme, som peger i retning af, at der faktisk ikke er noget problem på nuværende tidspunkt. Så kan vi tage den ideologiske diskussion bagefter, om vi mener, der er et problem eller ej, men Højesteret kan ikke rigtig bakke Venstres synspunkter op på nuværende tidspunkt.

Så er der spørgsmålet om positiv og negativ foreningsfrihed – igen et vanskeligt dilemma, som altså også afspejler sig i den radikale gruppe med hensyn til det spørgsmål, hvorvidt man skal støtte et forslag som det her eller ej. Konklusionen bliver på nuværende tidspunkt, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget, men samtidig meget gerne vil tage kraftig afstand fra gammeldags midler i arbejdskampe som dem, vi i øjeblikket ser blive brugt i en konfliktsituation. Vi synes, det er sørgeligt, når man benytter sig af den type konfliktmidler, som man gør rundt omkring på det danske arbejdsmarked og også gør i disse dage. Det vil vi meget gerne tage skarpt afstand fra, men samtidig vil vi stadig holde fast ved, at det må være et problem, som skal løses ude på arbejdsmarkedet.

Så selv om spørgsmålet absolut ikke lægger op til enkle svar, er det altså vores konklusion på nuværende tidspunkt, at vi har samme holdning som Socialdemokratiet, nemlig at vi ikke kan støtte forslaget, som det foreligger her.